

## PRAVI OBRAZ

Avtorica prispevka: Nena Horvath

Mentorica: Lea Vrhovnik, prof. slov in dipl. soc.

Dijaški dom Lizike Jančar Maribor

Ko ni bilo mask, smo lahko na ljudeh videli njihova čustva in razpoloženja. Živelimo brez strahu. Čez noč pa se je vse spremenilo. Morali smo si nadeti maske in obrazna mimika naših prijateljev se je prikrla. Nismo več videli njihovih nasmehov, veselih in žalostnih obrazov, izrazov potrnosti, naveličanosti ... Ob vseh nenavadnih ukrepih smo se šolarji znašli za računalniki in učno snov poslušali na daljavo. Spopadli smo se z novimi izzivi in se spraševali, kako dolgo bo trajalo. V ušesih je odmeval stavek – naslednjih 14 dni je ključnih. Med delom na daljavo smo se sošolci spoznali na drugačen način. Malokdo je pokazal svoj pravi obraz. Nekateri so bili tvoji prijatelji samo zato, da so jih drugi opazili, spet drugi pa so le izkoriščali dobrosrčnost, ki je v današnji družbi, kot vrednota, že dolgo prezrta. Tisti pravi prijatelji so bili ob tebi tudi takrat, kadar si bil potr, žalosten in nejevoljen. Po končani šoli na daljavo smo se vrnili v šolske klopi in ponovno smo imeli na sebi maske. Nekateri so nosili le kirurške, drugi pa so si nadeli še karakterne maske. Slednjim bi lahko rekli tudi krinke, ki so prikriivale celo paleto emocij, in so pomenile srčno praznino. Sčasoma se je zdravstvena situacija v Sloveniji izboljšala in maske, take ali drugačne, so padle. Zgradili smo nova prijateljstva. Sošolci, prijatelji, so dobili prave obraze. Tiste pristne in tiste z nasmehi. In kar je najpomembneje – pokazali so se takšni, kot so – človeški, edinstveni in vredni zaupanja. Vsaj nekateri.